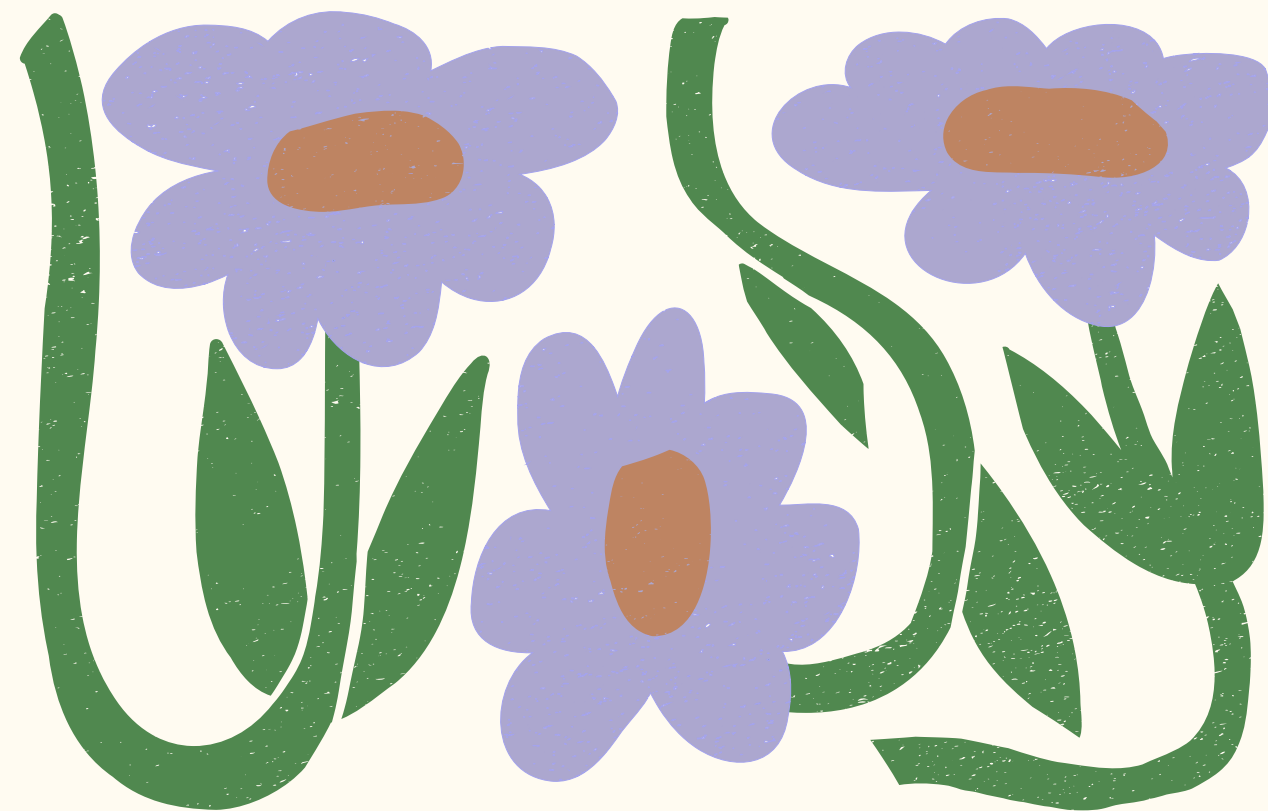

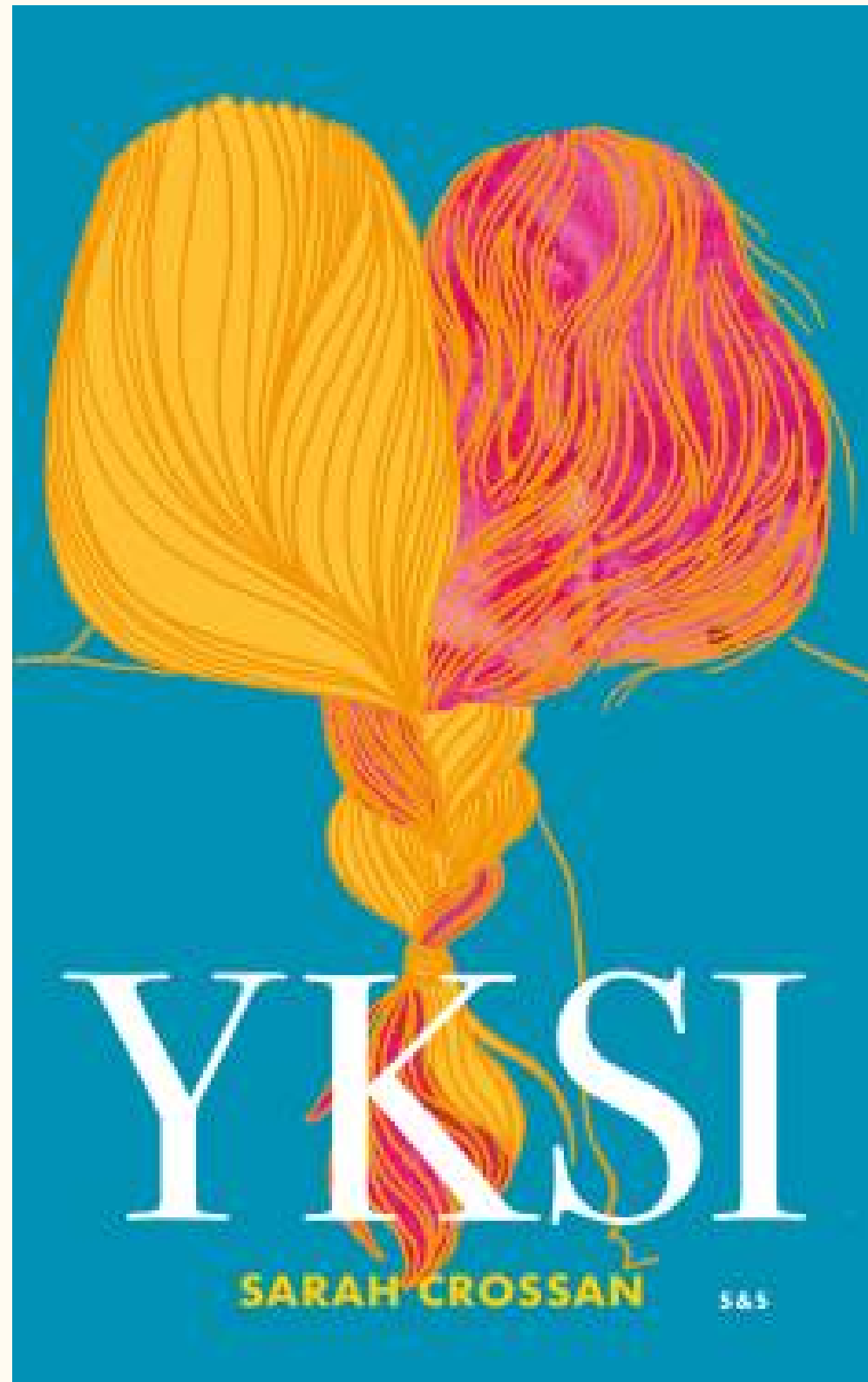
Säeromaaneja

Äikkä 7.lk

Säeromaani kasapainoilee runon ja romaanin välimaastossa

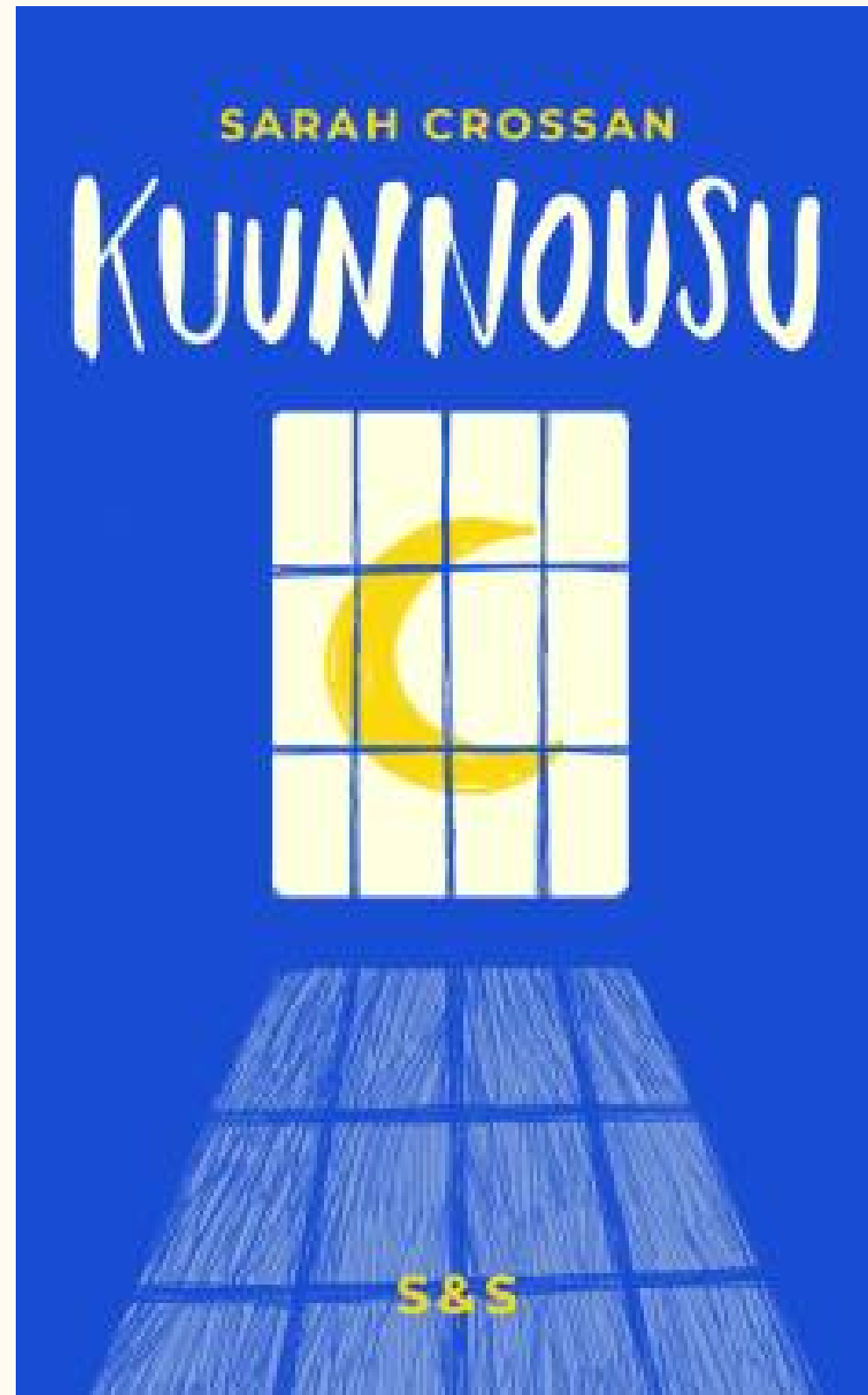
Käytännössä se on siis tiivistä tekstiä, joka jättää varaa lukijan tulkinnoille ja
jossa on tilaa hengittää.

Teini-ikäiset Grace ja Tippi eivät siedä, että heitä tuijotetaan, mutta he ovat tottuneet siihen.

He ovat siamilaiset kaksoset, yhtä kaikin mahdollisin tavoin. He toivovat enemmän kuin mitään muuta, että heidät nähtäisiin yksitellen, kumpikin vuorollaan, kahtena erillisenä ihmisenä kuten muutkin. He haluavat oikeita, omia ystäviä.

Entä rakkaus? Kun vanhemmilla ei ole varaa jatkaa tyttöjen kotikoulutusta, heidän täytyy mennä tavalliseen kouluun muiden nuorten armoille.

Seitsemäntoistavuotias Joe ei ole nähnyt veljeään kymmeneen vuoteen. Ei Ed varsinaisesti häipynyt. Se oli rajumpi juttu. Ed on telkien takana - ja odottaa kuolemantuomiota. Nyt Edin teloituspäivämäärä on määrätty, ja aika käy vähiin.

Joe tahtoo viettää viimeiset viikot veljensä kanssa. Viis siitä, mitä muut ajattelevat, ja riippumatta siitä oliko Ed syyllinen siihen rikokseen, josta hänet tuomittiin. Onko sillä loppujen lopuksi edes väliä?

Punapipoinen poika kertoo 15-vuotiaasta tytöstä, Marlista, joka muuttaa kahden ulkomaan vuoden jälkeen takaisin Suomeen. Hän tuntee olonsa ulkopuoliseksi vanhoissa ympyröissä ja alkaa masentua.

Onneksi hän törmää lähipuistossa salaperäiseen poikaan, Suideen, jonka kanssa keskustelu lievittää pahaa oloa. Mutta mikä pojan oma salaisuus on?

Lilja, ysiluokkalainen panseksuaali, on krooninen ihastuja.

Uusimman someihastuksensa hän on ristinyt Ihanaksi – sillä

Ihana vain on niin ihana! Kun Ihana osoittautuu Liljan

yksinhuoltajaisän uuden naisystävän lapseksi, ihastuminen saa uudet kierrokset.

Somessa Ihana on itsevarma ja tiedostava muunsukupuolinen,

mutta Ihanan konservatiivinen äiti ei tiedä lapsensa todellisesta

sukupuolesta mitään. Voiko Lilja hyväksyä, että isä seurustelee

transfobiselta haiskahtavan naisen kanssa? Saako toista työntää

ulos väkisin kaapista?

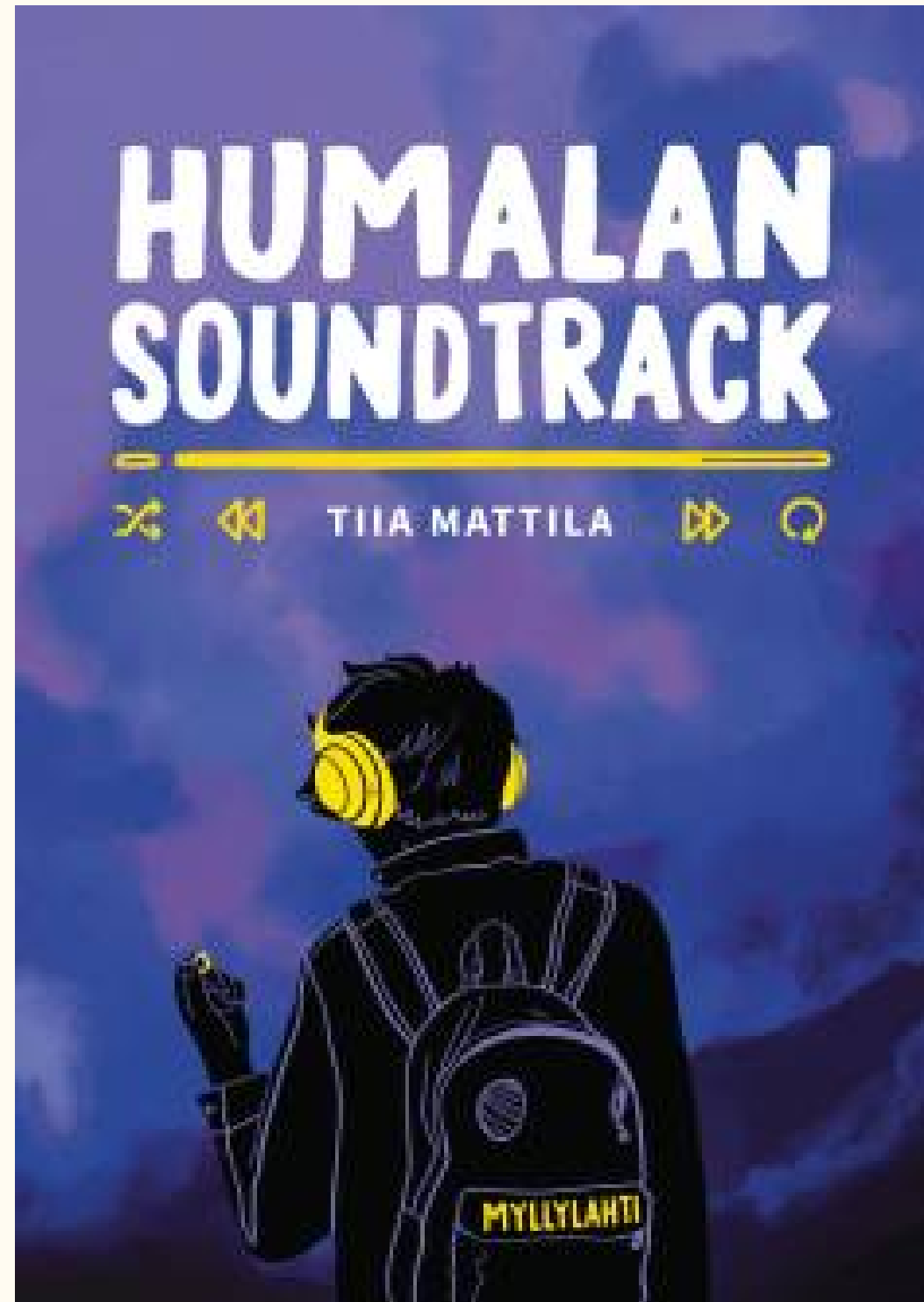
Kai ja Mandi eivät muista aikaa ennen tanssia – tai ennen toisiaan. He ovat erottamattomat ystävät, joiden askelkuvioihin tulee yllättäen säröjä, kun Mandi ihastuu tanssikoulun tyttöön. Kai taas ei tiedä kiinnostaako häntä seurustelu ylipäänsä.

Kai on kyllästynyt itseään koskeviin olettamuksiin, joiden muotteihin hän ei sovi. Hän on alkanut kuitenkin aavistaa, että hänellekin voisi olla olemassa oma lokero.

Viisitoistavuotias Will on matkalla kostamaan veljensä Shawnin murhan. Ase on hankittu, ja koston ja Willin välissä on enää seitsemän kerroksen hissimatka. Will tietää, kenen on maksettava hengellään Shawnin kuolema - vai tietääkö?

Kuudenkymmenen sekunnin odotus ja hississä kohdatut ihmiset herättävät lisää kysymyksiä. Tarina täydentyy kerros kerrokselta, säe säkeeltä.

Vanhempien vuosia jatkunut alkoholismi ja työttömyys ovat Iirolle arkipäivää siinä missä kirpparilöytöjen myyminen ruokarahojen tienämiseksi. Koulussa kukaan ei ole tästä mitään käsitystä eivätkä naapuritkaan tiedä kuin korkeintaan vanhempien toistuvasta riitelystä – ja hyvä niin.

Kunnes kasiluokan alkaessa Iiron luokkakaveri Niko kertoo nähneensä Iiron keräämässä pulloja ja on valmis vinkkaamaan paremman keinon rahan tienämiseen. Varastamiseen Iiro on toistaiseksi vetänyt tiukan rajan, mutta rahahuolien syventyessä houkutus kasvaa liian suureksi.

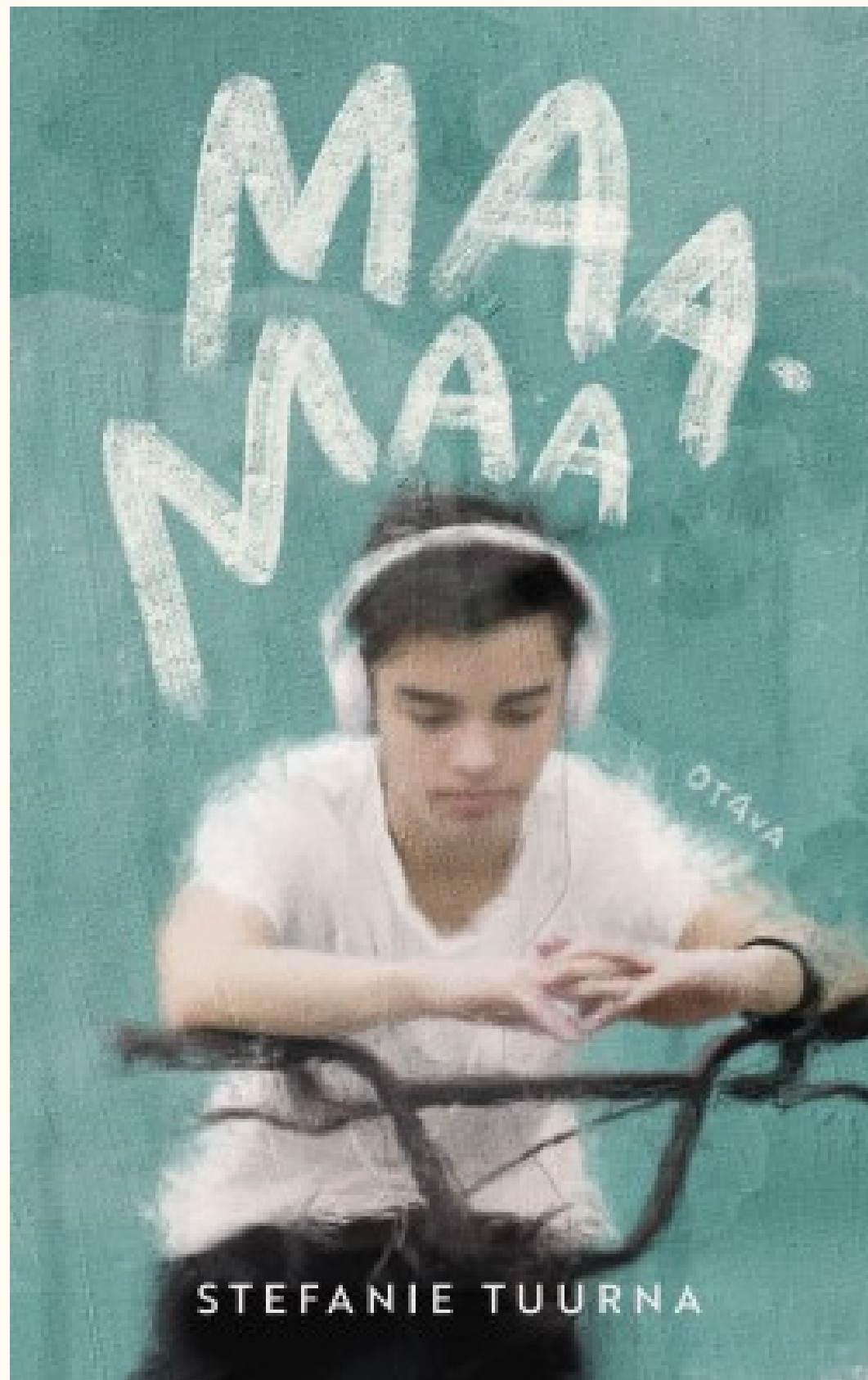

Iiro on päässyt pois ryyppäävien vanhempiensa jaloista ja muuttanut parhaan ystävänsä Topin perheen luokse. Elämä on pitkästä ajasta rauhallista ja tasaista alkavasta ysiluokasta ja kahviladuunista huolimatta – kunnes Iiron äiti aloittaa työt samassa kahvilassa. Äidin vakuutteluista huolimatta Iiron on vaikea luottaa siihen, että vanhempien elämä olisi kääntymässä parempaan.

Samaan aikaan Topin huomaavainen käytös ja vihjailevat katseet saavat Iiron epäilemään sekä Topin että omia tunteitaan.

Parhaaseen kaveriin ihastuminen mietityttää muutenkin, eikä asiaa helpota pelko siitä, miten Topin vanhemmat asiaan reagoisivat ja saisiko Iiro enää jäädä asumaan heidän luokseen.

Onko siis parempi haudata ajatukset sisälleen?

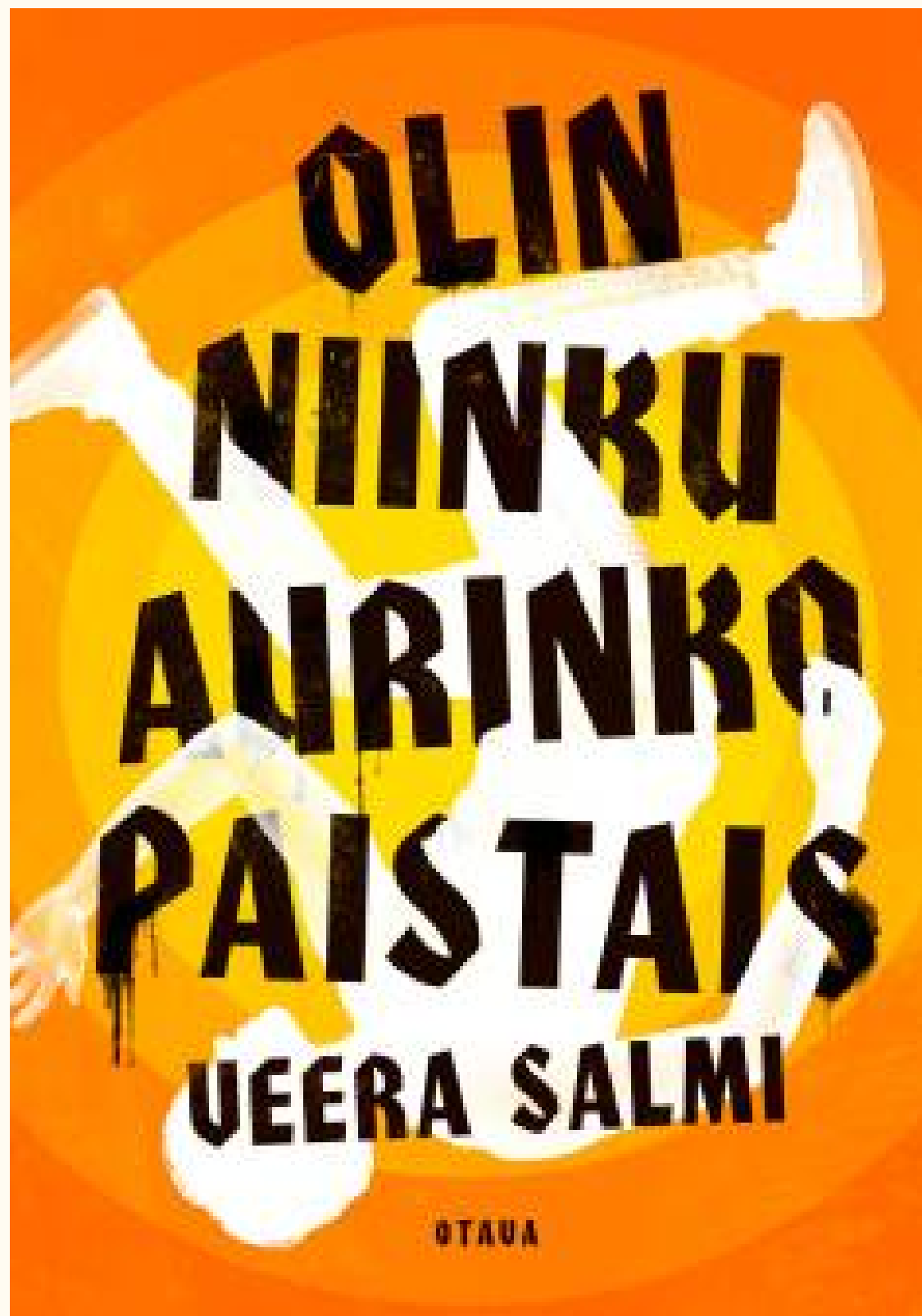
Akira on lukiolainen, jonka ainoat ystävät ovat polkupyörä ja sanelukone. Niille hän pystyy puhumaan, kun taas muiden edessä änkytys ei päästä sanoja ulos. Akiran ei anneta unohtaa poikkeavaa puhetapaansa eikä sitä, että hän on puoliksi japanilainen.

Nauhurille juttelu on omia painolastejaan kantavien vanhempien idea. Äänityksistä muodostuu haikean kaunis säeromaania lähestyvä tarina, joka kertoo kiusatun mielenmaisemasta ja pakokeinoista.

14-vuotiaan Miran elämän valopilkku on k-pop. Hän pakenee arkea nettiin musiikin ja ihanien ystävien pariin unohtaakseen kiusaajat, ylikuolehtivan äidin ja epätoivoisen etäihastuksen.

Kun Miran suosikkiyhtye ERRORC ilmoittaa saapuvansa Suomeen keikalle, Mira haluaa mukaan keinolla millä hyvänsä. Ensin on vain kerättävä lippurahat ja saatava äiti uskomaan, ettei keikalla ole mitään vaaroja. Mutta millaista on astua maailmaan ja kohdata netissä eletty elämä vihdoin todellisuudessa?

Äiti makaa sairaana huoneessaan, ruokakaapit ammottavat tyhjiyttään, rahat ovat loppu eikä pikkusisko Meerike jaksakaan osallistua etäopetukseen. Gabriel huomaa olevansa yksin vastuussa kaikesta. Varsinkin siitä, että sossuille ei paljastu, missä mennään, koska silloin Meerike saatettaisiin ottaa huostaan.

Mutta kaiken kamaluuden keskelläkin löytyy välillä pilkahdus toivoa, kadulta löytynyt kymppi, pieni koiranpentu tai ihana Aava, joka saa Gabrielin leijumaan.

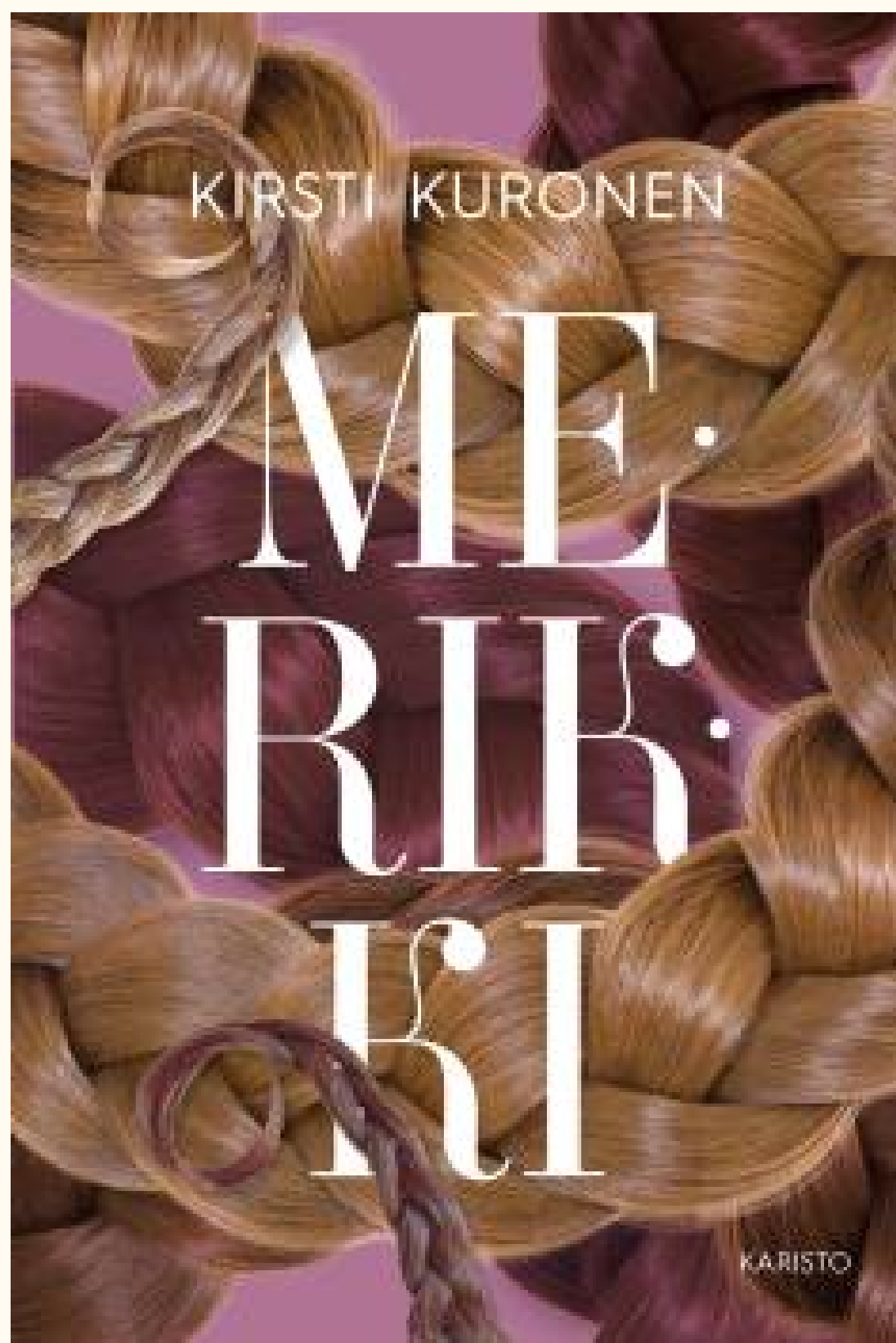
Aani on tiennyt aina, että hän tulee kuolemaan seitsemäntoistavuotiaana. Hän elää maailmassa, jossa ihmisen kuolinpäivä pystytään laskemaan ennalta ja päivämäärä tatuoidaan jo pikkulapsena otsaan. Aani yrittää keskittyä kouluun, tanssiin ja parhaan ystävän Outan kanssa hengailuun. Hänen ei kuitenkaan anneta unohtaa. Turvallisessa arjessa on särö, joka muuttuu railoksi.

Aani joutuu kokemaan, ettei hänen elämänsä tai edes hänen ruumiinsa ole hänen omassa hallinnassaan. Yhteiskunta vieroksuu lyhytikäiseksi ennustettuja päiväperhoja, joiden arvaamattomuus aiheuttaa pelkoa.

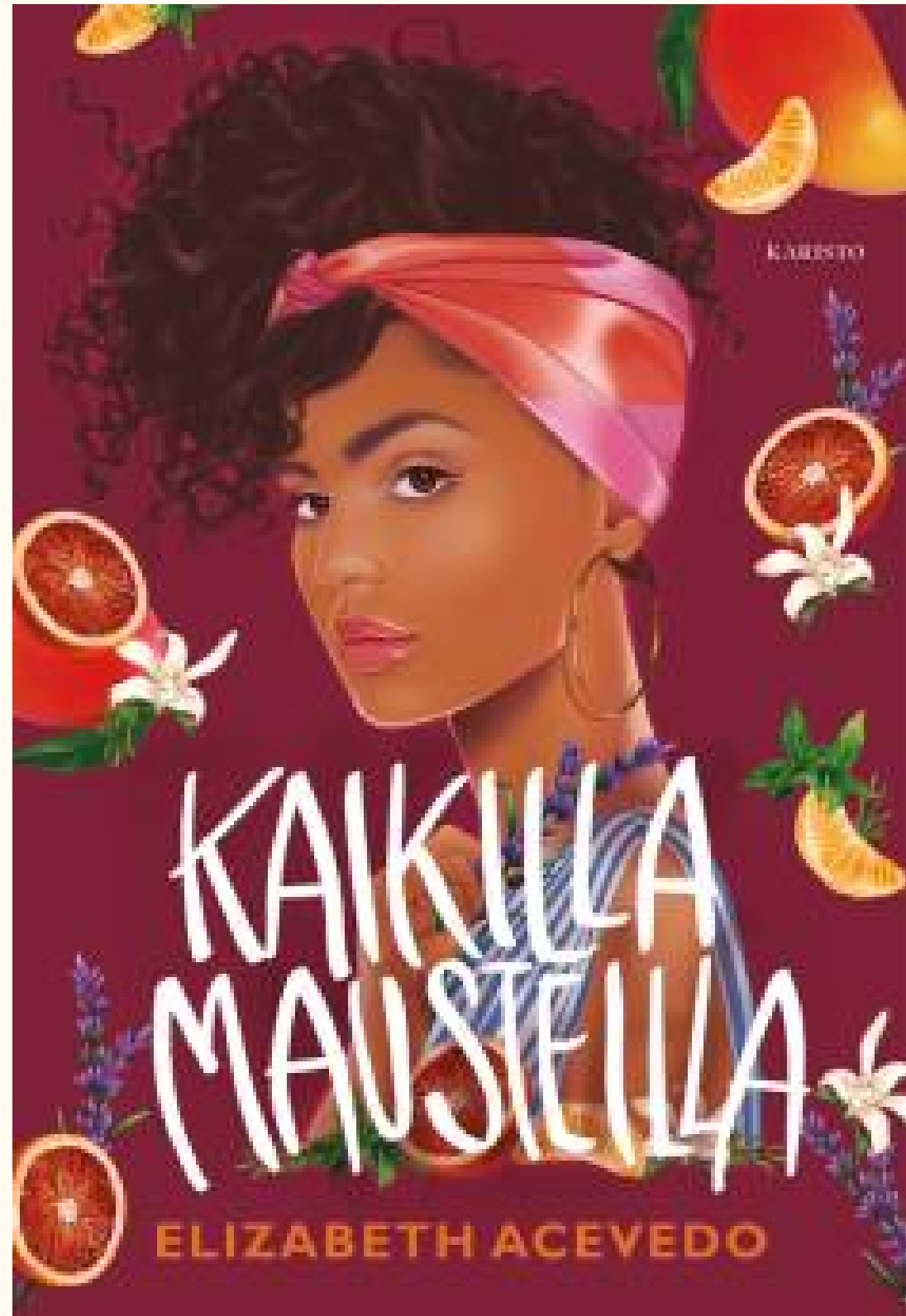
Jacqueline Woodson kasvoi sekä etelävaltioihin kuuluvassa Etelä-Carolinassa että New Yorkissa ja tunsi olevansa aina vain puolittain kotona.

Tässä säeromaanissa hän herättää eloon lapsuutensa ja nuoruutensa ja kertoo, millaista oli kasvaa Yhdysvalloissa ruskeana tyttönä 1960- ja 70-luvuilla, kun rotuerottelulakien kumoamisesta ei vielä ollut kauan ja kansalaisyhteiskunta alkoi vähitellen tulla osaksi hänen todellisuuttaan.

Ruusku muutti B-rappuun, kun Meri oli viisi. Siitä lähtien he ovat olleet erottamattomat surusiskot. Ruusun kanssa Meri on soutanut kumiveneellä myrskyyn, nähnyt verikuun, piirtänyt vihkot täyteen mustia sydämiä, tehnyt loputtomasti letteriä ja kuvannut joka ikisen letin vlogiin.

Nyt he ovat 14-vuotiaita, ja kesäloman alkaessa Ruusu lähtee kuukaudeksi saaristoon. Sen jälkeen mikään ei ole niin kuin ennen. Ruusu viihtyy yhtäkkiä eri porukoissa, ja Meriä aletaan nähdä paikoissa, joissa hän ei todellakaan ole ollut. Kuka sotkee Merin elämää?

Emoni Santiago on high school -opiskelija, pikaruokalan työntekijä ja pienen tytön yksinhuoltajaäiti. Kun luokkatoverit katsovat jo tulevaisuuteen, Emonin vaihtoehdot ovat rajatut. Keittiö onkin ainoa paikka, jossa hän voi päästää irti huolistaan. Keittiössä hän saa aikaan taikoja.

Kun koulussa alkaa ruoanlaittokurssi, Emoni haluaa osallistua, vaikkei hänellä ole varaa kurssiin sisältyvään opintomatkaan. Hän päättää kuitenkin murehtia sitä myöhemmin. Lähipiirin sekä inspiroivan opettajan kannustuksen avulla Emonille aukeaa uusia, odottamattomia polkuja.